

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

(Kézdi.)

Cím:

Benczur Gyula emlékezete

Forrás:

Pesti Hirlap

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Benczur Gyula

Idő

"1921"

Személy

Bp.
(Hely)

1921 III 13
(Idő)

(Köt. v. füz.)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Benczur Gyula emlékezete.

Kiállítás a Műcsarnokban.

Az a nagy művészgeneráció, mely Munkácsy Székely Bertalant, Zichy Mihályt, Lotz Károlyt, Madarászt és Szinyei-Merse Pált adta a nemzetnek, Benczur Gyula halálával zárta le nagyszerű szereplését.

Ez a két utolsó mester már a megcsontított haza elrabolt földjén hunyta le szeméit.

Mikor Benczur mester búcsúkiállítását nézzük, ezt a tragikus finálét se feledjük.

Ő, aki a ragyogás, a pompa, a nagyurfi jólét és boldogság festője volt, akit arany szívéért mindenki becsült és szeretett, majdnem száműzötten tért utolsó pihenőjére.

Most a Műcsarnok visszahívta őt közéink. Szébbnél-szebb műveinek egész sorozata tárja eléink nagyszerű tudását, rajzbeli tökéletességét, páratlan technikai készségét és gyakran felcsillanó szelid humoru szellemességét.

Több műbarát és különösen *Paúr Géza*, a Műcsarnok főtitkáranak nagy agilitásával olyan anyagot hordottak össze, mely nemcsak a mester, de összes tanítványainak munkásságát is felöleli és igazi művészeti szemlélettel mutatja Benczur búcsúszereplését.

A Benczur-kiállításon elsősorban a mester nagy történelmi vásznai a „*Vajk keresztelése*”, — „*Hunyady László búcsúja*”, — „*Budavár bevétel 1686-ban*”, — „*A diadalmas Mátyás király*” — és az „*Ezredévi hódolás*” — idézik fel a mester nagyszerűbb sikereit. Azután néhány kisebb kompozíciója, a remek „*XV. Lajos és Dubarry grófnő*”, — a „*Buchanané*”, — a „*Mályvák készt*”, — a „*Vissza a paradicsomba*”, „*Vénus galambjai*” és több bájos amorettes vászon köti le figyelemünket. A schleichheimi kastélyban festett remek interieurök, és mesteri vázlatok gazdag sorozata egészen művészi pályafutása kezdetéig vezeti vissza a műbarátot.

Külön nagy szenzáció az a remek *portrait-sorozat*, mely több termen át bontakozik ki és a mester páratlan arcképfestői készségét tárja eléink. Itt látjuk a mestert

azt évtizedek legtöbb kiválóságát, de főleg királyokat, nagndokokat, milliomasokat és politikai nagyságokat. (A szegény ember hogyan is álmodhatott volna arról, hogy Benczur lefesse!) Tisza Kálmán nagyszerű kópása mellett gróf Zichy Nándor csodálatosan bensőséges feje, Samassa bíboros ragyogó pompában, az ifju Albrecht főherceg mint egy kispolgári vadászhadnagy, herceg Esterházy Miklós díszmagyarban, Hoek János mint Mephisto kezében bibliával, Mikszáth Kálmán, amint adomázik, Dreher Jenő prémeskabátban, László főherceg vadászfegyverével, gróf Tisza István, Wekerle és Széll Kálmán, Lányos Leó, Weisz Manfréd és Kornfeld Zsigmond, az Első Magy. Biztosító Társaság alakuló ülésének óriási csoportképe, a régi rajzok után kreált szép Petőfi-arckép, az elhalt Ferenc József, Rudolf trónörökös és Erzsébet királyné, Zita királyné és Ottó trónörökös díszruhás képei és last not least egy sereg szép asszony (a született, és pénz-arisztokráciából), mind Benczur fáradhatatlan munkabírását hirdeti. Külön fejezetbe tartozik az a derűs *portrait-sorozat*, melyben önönmagát örökítette meg, hol mint nádor sipoló faun, hol mint kakast lopó kentour, mint török pasa vagy mint ércsisakos lovag.

Az elhunyt mester műveivel együtt szerepelnek volt tanítványai is, kivétel nélkül. Ez a szép és gazdag anyag öt oldaltermet tölt meg, mintegy száz festményvel, úgy, hogy a Műcsarnok összes termeit benépesíti a Benczur-émlékiállítás.

A nagyközönség jól teszi, ha a politikai élet zavaros és viharos ege alól egy kis üdülésre a művészajlékba menekül. (Kézdi.)

azinyomda 1920